

Og i stedet for en udbygning af NATO tilråder vi, at integriteten og grænserne garanteres i fællesskab af alle staterne i OSCE.

SF ønsker derimod de baltiske lande hjertelig velkommen i det politiske og økonomiske samarbejde, der finder sted inden for EU.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Da vores ordfører, fru Vibeke Peschardt, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Det er en god rutine – en god tradition, kunne man sige – at Folketinget forud for den årlige session i Nordisk Råd giver sig tid til at kaste et tilbageblik på året, der gik, og gøre status over, hvor langt er vi kommet, og fremlægge ønsker om, hvordan retningen for fremtiden skal være.

Da Folketinget sidste år drøftede redegørelsen fra ministeren for nordisk samarbejde, var der udarbejdet en udmærket rapport, der hed »Nordisk samarbejde under nye vilkår«.

Rapporten var nyttig i mere end én forstand. Dels gav den et grundlæggende historisk rids over Nordisk Råds udvikling til og med de seneste strukturrendringer, dels havde den et godt afsnit om det interne nordiske samarbejde, nemlig det, som det hele handler om: Hvordan kan vi på en jordnær og praktisk måde få samarbejdet til at fungere bedre og udmønte sig i praktisk politisk arbejde til gavn for den nordiske region og de nordiske befolkninger.

Det er det egentlige formål, og det er det, der er nødvendigt, hvis institutionen skal overleve.

Derfor er det noget bekymrende, at vore svenske kolleger i Nordisk Ministerråd stadig ønsker at beskære budgetterne, ganske vist kun med 7 mio. kr., men signalet er, at man tilsyneladende ikke mener, at bundlinjen for besparelser er nået, og selv om det kan være svært at gennemskue for en almindelig parlamentariker, håber jeg ikke, at besparelsesønsket er starten på en salamimetode, hvor der år for år skæres ned.

Det er fortsat det interne nordiske samarbejde, der lægger beslag på den største del af budgettet: praktiske projekter til nytte for forskere og sprogfolk og et miljøsamarbejde, som man har planer om at mainstreame, osv.

Fra det praktiske nordiske samarbejde vil jeg særlig fremhæve det nye kulturhus i Nuuk, som Europaudvalget havde lejlighed til at besøge i sommer, for som kulturhusene i Island og på Færøerne er også kulturhuset i Nuuk et fan-

tastisk tilskud til et yderområde i vækst, og kulturhuse kan i nordisk sammenhæng betragtes som et eksempel på livskraften i det nordiske samarbejde.

Det er virkelig flot, at det nordiske samarbejde har fået dette synlige, praktiske og imponerende udslag, og grønlænderne er stolte af deres nye samlingssted og bruger det hele tiden til talrige arrangementer.

Og ministeren nævner i sin redegørelse et andet nordisk projekt: et bidrag på 250.000 dollar til et nordisk kulturcenter i New York, lige så flot og i samarbejde med en privat organisation og med private sponsorer, en god gestus fra det samlede Norden og et nordisk ansigt i millionbyen – meget spændende!

Man kunne i sit stille sind have ønsket sig, at Det Danske Hus i Paris i stedet for et måske snarligt salg i tide var blevet til et fællesnordisk hus, for lige præcis i hjertet af Europa kunne man godt have haft brug for en fællesnordisk base for et fælles kulturfremstød.

I det hele taget er det vigtigt, at landene i Norden står sammen, ikke blot når det drejer sig om at vise, hvad vi kan, men også når det drejer sig om at vise, hvad vi vil, for hvis Norden taler med én stemme, vil det have langt større gennemslag end Danmark, Sverige, Finland og de øvrige nordiske lande hver for sig.

Jeg refererer naturligvis især til EU, hvor vi får langt større indflydelse, hvis vi taler med én stemme.

Men uanset om de nordiske lande formelt beslutter sig for et formaliseret samarbejde i EU's forskellige organer, vil de kommende års store ministerråd og institutioner, som det tegner nu, antagelig tvinge de nordiske lande med det fælles værdigrundlag til at stå sammen og arbejde sammen i Det Europæiske Fællesskab, for vi får større indflydelse på den måde, og det er både nemmere og i mange praktiske EU-sager det eneste fornuftige, at Nordens lande står sammen, går sammen og bliver hørt sammen.

Det gælder f.eks. i miljøspørgsmål og i forbrugerspørgsmål, og det gælder også med hensyn til den form for velfærdsstat, som Norden på en unik måde har opbygget, og hvor vi har lært af hinanden og kopieret hinanden. For den nordiske velfærdsmodel er kendt i Europa, og mange beundrer den.

Vi har altså et fælles værdigrundlag, der skal bruges, og hertil er Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd rigtigt brugt rigtigt gode redskaber.